Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 24 marca 2017 r.
(OR. en)

7348/1/17
REV 1

POLGEN 28
POLMAR 2
COMAR 9
AGRI 144
CLIMA 62
ENV 261
PECHE 107
RELEX 238
TRANS 113

NOTA

Od:	Grupa Przyjaciół Prezydencji (zintegrowana polityka morska)
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Projekt konkluzji Rady „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: plan w sprawie przyszłości naszych oceanów”

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji Rady „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: plan w sprawie przyszłości naszych oceanów”.

PROJEKT konkluzji Rady „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: plan w sprawie przyszłości naszych oceanów”

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

UWZGLĘDNIAJĄC:

– konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 21–22 czerwca 2007 r.[1];

– komunikat Komisji pt. „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” i plan działania z 10 października 2007 r.[2];

– konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej z 14 grudnia 2007 r.[3];

– komunikat Komisji w sprawie rozwoju międzynarodowego wymiaru zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej z 15 października 2009 r.[4];

– sprawozdania Komisji z postępu prac w dziedzinie zintegrowanej polityki morskiej UE z 15 października 2009 r. i 11 września 2012 r.[5];

– konkluzje Rady w sprawie integracji nadzoru morskiego z 17 listopada 2009 r. i 23 maja 2011 r.[6];

– komunikat Komisji: „«Niebieski wzrost»: szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” z 13 września 2012 r.[7];

---

1 Dok. 11177/1/07 REV 1.
2 Dok. 14631/07.
3 Dok. 16616/07.
4 Dok. 14360/09.
5 Dok. 14363/09 i 13715/12.
6 Dok. 15176/2/09 REV 2 i 9250/11.
7 Dok. 13908/12.

– deklarację z Limassol przyjętą 8 października 2012 r. przez europejskich ministrów odpowiedzialnych za zintegrowaną politykę morską oraz Komisję Europejską w sprawie agendy morskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia[8];

– konkluzje Rady w sprawie wartości dodanej strategii makroregionalnych z 22 października 2013 r.[9];

– konkluzje Rady w sprawie zintegrowanej polityki morskiej z grudnia 2008 r., 16 listopada 2009 r., 14 czerwca 2010 r., 19 grudnia 2011 r., 11 grudnia 2012 r., 25 czerwca 2013 r. oraz 24 czerwca 2014 r.[10],uznające potrzebę silniejszego międzynarodowego zarządzania oceanami;

– deklarację z Galway z 24 maja 2013 r. w sprawie współpracy w rejonie Oceanu Atlantyckiego inicjującą stowarzyszenie badań Unia Europejska – Kanada i Stany Zjednoczone Ameryki[11];

– dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich[12];

– wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej w sprawie otwartego i bezpiecznego światowego obszaru morskiego: elementy strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego z 6 marca 2014 r.[13];

– konkluzje Rady w sprawie Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD) z 17 października 2016 r.[14];

– decyzję Rady z 15 marca 2016 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej dotyczących elementów projektu międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową[15];

---

8 Dok. 1594/2/12 REV 2.
9 Dok. 14926/13 + ADD 1.
10 Dok. 16503/1/08 REV 1, 15175/1/09 REV 1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR 1, 10790/13 i 11204/14.
11 Dok. 9429/1/13 REV 1.
12 Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135–145.
13 Dok. 7537/14.
14 Dok. 13398/16.
15 Dok. 6862/16.

– strategię Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego z 24 czerwca 2014 r.[16];

– wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady „Zintegrowana polityka Unii Europejskiej w sprawie Arktyki” z 27 kwietnia 2016 r.[17];

– konkluzje Rady w sprawie Arktyki z 20 czerwca 2016 r.[18];

– konkluzje Rady w sprawie zamknięcia obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym z 20 czerwca 2016 r.[19];

– unijną globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej[20];

– konkluzje Rady w sprawie realizacji globalnej strategii UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z 14 listopada 2016 r.[21];

– komunikat Komisji „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy: Europejskie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju” z 22 listopada 2016 r.[22];

– wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” z 10 listopada 2016 r.[23],

---

16 Dok. 11205/14.
17 Dok. 8408/16.
18 Dok. 10400/16.
19 Dok. 10518/16.
20 Dok. 10715/16.
21 Dok. 14149/16.
22 Dok. 14774/16 + ADD 1.
23 Dok. 14332/16 + ADD 1.

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wspólny komunikat w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami wydany przez Wysokiego Przedstawiciela UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisję Europejską jako terminowy i istotny wkład na rzecz wypracowania spójnego międzysektorowego i międzynarodowego podejścia opartego na zasadach, a także lepszej koordynacji i współpracy w ramach wewnętrznych i zewnętrznych aspektów polityk UE związanych z oceanami w celu zapewnienia bezpieczeństwa, pewności i ochrony oceanów i zrównoważonego wykorzystania i zarządzania nimi.

2. PRZYPOMINA o zasadniczej roli oceanów dla życia na Ziemi, zrównoważonego rozwoju, zatrudnienia i innowacji. PODKREŚLA, że oceany są poddawane coraz większej presji ze względu na zmianę klimatu, zakwaszenie, eutrofizację, utratę różnorodności biologicznej, zanieczyszczenie, nadmierną eksploatację i nielegalne działania, i UWAŻA, że UE i jej państwa członkowskie powinny zintensyfikować działania na rzecz ochrony oceanów i mórz przed negatywnymi skutkami i wpływami takiej presji, w szczególności przez działania na rzecz propagowania ochrony i zrównoważonego wykorzystywania oceanów i ich zasobów , uruchomienie zdolności w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, ochronę ekosystemów morskich w wodach państw członkowskich i zmniejszenie wszelkich rodzajów zanieczyszczania morza, w szczególności działalności lądowej. PRZYPOMINA, że dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej stanowi środowiskowy filar zintegrowanej polityki morskiej.

3. ZACHĘCA państwa członkowskie, zważywszy na fakt, że sprawują one wraz z UE jurysdykcję na ponad 10 % powierzchni oceanów na świecie, aby w dalszym ciągu odgrywały przewodnią rolę jako globalne podmioty w celu wzmocnienia międzynarodowego zarządzania oceanami, osiągnięcia celu dotyczącego oceanów (celu zrównoważonego rozwoju nr 14) powszechnego programu działań ONZ do roku 2030 na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz wniesienia wkładu w zrównoważony niebieski wzrost i bezpieczeństwo morskie. UE i jej państwa członkowskie powinny – jako odpowiedzialni użytkownicy zasobów oceanicznych – wykorzystywać swoje doświadczenie w rozwijaniu zrównoważonego i zintegrowanego podejścia do zarządzania wykorzystywaniem oceanów, zwłaszcza za pomocą swoich polityk przyczyniających się do zrównoważonego rozwoju i realizacji zintegrowanej polityki morskiej; w tym kontekście PRZYPOMINA, jak duże znaczenie w kwestiach związanych z oceanami mają rola, wpływ i specyficzne cechy regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich.

I. Ramy prawne

4. POTWIERDZAJĄC, że Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) określa podstawy prawne, w ramach których należy prowadzić wszelką działalność na oceanach i morzach i ma strategiczne znaczenie jako podstawa krajowych, regionalnych i światowych działań i współpracy w sektorze morskim, PODKREŚLAJĄC, że wszelka działalność na oceanach i morzach, w tym działalność podejmowana w ramach zintegrowanej polityki morskiej, powinna być spójna z traktatami i z ramami prawnymi określonymi w UNCLOS, PRZYPOMINA o powszechnym i jednolitym charakterze UNCLOS oraz PODKREŚLA, że działania mające na celu wzmocnienie międzynarodowego zarządzania oceanami powinny opierać się na ramach prawnych określonych w UNCLOS i w regionalnych konwencjach morskich, w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, w odpowiednich wielostronnych umowach środowiskowych oraz innych odpowiednich instrumentach międzynarodowych.

5. POTWIERDZA swoje poparcie dla bieżącego procesu ONZ mającego na celu wynegocjowanie nowego prawnie wiążącego porozumienia wykonawczego na mocy UNCLOS w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową; PRZYWOŁUJE decyzję Rady przyjętą 22 marca 2016 r.[24] APELUJE o podjęcie przez Zgromadzenie Ogólne – przed zakończeniem jego 72. sesji – decyzji o zainicjowaniu konferencji międzyrządowej w celu opracowania projektu tekstu międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach konwencji[25].

6. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zobowiązanie Komisji do zaproponowania środków wspierających i wzmacniających skuteczność istniejących regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem i, w stosownych przypadkach, usprawniających zarządzanie nimi.

---

[24] Decyzja Rady (UE) 2016/455 z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej dotyczących elementów projektu międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową.

[25] Pod auspicjami ONZ, posiadającej mandat do negocjowania umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczących ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową.

7. UZNAJE potrzebę podjęcia pilnych działań na szczeblu światowym, w szczególności w ramach porozumienia klimatycznego z Paryża, w celu zmniejszenia znacznych zagrożeń dla regionu arktycznego związanych ze zmianą klimatu i z wpływem na środowisko na skutek zwłaszcza globalnych działań oraz zapobiegania tym zagrożeniom. PRZYWOŁUJE swoje konkluzje przyjęte 20 czerwca 2016 r.[26]. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE udział UE w negocjacjach w sprawie międzynarodowej umowy mającej zapobiec nieuregulowanym połowom w środkowej części Oceanu Arktycznego

8. WZYWA państwa członkowskie do zintensyfikowania działań na rzecz promowania podpisania, ratyfikacji i skutecznego wdrożenia kluczowych światowych i regionalnych instrumentów w zakresie zarządzania oceanami, tak aby zapewnić równe warunki działania; WZYWA także Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania starań na rzecz poprawy współpracy, w tym dzielenia się najlepszymi praktykami i koordynacji działań między międzynarodowymi, regionalnymi i branżowymi organizacjami zajmującymi się kwestiami związanymi z oceanami. WZYWA DO większych wysiłków na rzecz wypracowania coraz bardziej spójnego podejścia w ramach wewnętrznych i zewnętrznych aspektów polityk UE i państw członkowskich związanych z oceanami , w tym zwiększenia synergii ze strategiami regionalnymi.

9. PODKREŚLA, że poszukiwanie i eksploatacja zasobów mineralnych z dna morskiego w obszarach krajowej jurysdykcji, a także w obszarach nią nieobjętych, powinny służyć określeniu potencjalnych zagrożeń dla środowiska, zapobieganiu im lub ich łagodzeniu .

II. Wymiar społeczny

10. PODKREŚLA znaczenie wspierania miejsc pracy w sektorach transportu morskiego, turystyki i rybołówstwa oraz w innych sektorach i POTWIERDZA potrzebę propagowania równości szans na rynku pracy oraz zapewnienia sprawiedliwego traktowania poprzez skuteczne stosowanie odpowiednich międzynarodowych konwencji, takich jak Konwencja MOP o pracy na morzu z 2006 r. i Konwencja dotycząca pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r.

[26] Dok. 10172/1/16 REV 1.

III. Ramy strategiczne, partnerstwa i współpraca w ramach UE i z państwami trzecimi

11. PRZYPOMINA o zobowiązaniu UE i jej państw członkowskich do realizacji, zarówno wewnątrz UE, jak i poza jej terytorium, powszechnej oenzetowskiej agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 w sposób kompleksowy, spójny i holistyczny, w tym specjalnego celu dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania oceanów (celu zrównoważonego rozwoju nr 14), z uwzględnieniem połączonego i niepodzielnego charakteru celów zrównoważonego rozwoju. OCZEKUJE NA postępy w kierunku realizacji strategicznego podejścia służącego osiągnięciu zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie. UZNAJE, że współpraca na szczeblu regionalnym może w istotnym stopniu przyczynić się do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 14.

12. PRZYPOMINA o zobowiązaniu w ramach globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE do propagowania opartych na zasadach dobrych rządów na morzu. ZOBOWIĄZUJE SIĘ do propagowania – w kontekście dialogów politycznych prowadzonych przez UE i jej państwa członkowskie z państwami trzecimi i organizacjami regionalnymi – idei pokojowego rozstrzygania sporów morskich, mechanizmów rozstrzygania sporów przewidzianych w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, w tym Międzynarodowego Trybunału Prawa Morza i Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, oraz pełnego wdrożenia decyzji wydanych przez sądy i trybunały ustanowione na mocy UNCLOS lub o których mowa w tej konwencji.

13. ZACHĘCA Komisję do proponowania Radzie inicjatyw, zależnie od przypadku, mających na celu rozwijanie partnerstw oceanicznych z kluczowymi partnerami międzynarodowymi jako środka do osiągnięcia lepszego międzynarodowego zarządzania oceanami oraz większej spójności polityki w odniesieniu do oceanów, zgodnie z odpowiednimi procedurami traktatowymi, i w oparciu o istniejące ramy współpracy dwustronnej, takie jak dialogi wysokiego szczebla w dziedzinie rybołówstwa i gospodarki morskiej, oraz zgodnie z priorytetami globalnej strategii UE w zakresie globalnego zarządzania w XXI wieku.

14. WZYWA Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do wykorzystania ich polityk rozwojowych w celu propagowania i budowania zdolności w zakresie lepszego zarządzania oceanami, ochrony i odbudowy różnorodności biologicznej, zmniejszenia presji, także kumulujących się, na oceany i propagowania rozwoju zrównoważonych niebieskich gospodarek, a także zrównoważonych połowów we współpracy z organizacjami międzynarodowymi i innymi odpowiednimi partnerami i podmiotami.

IV. Bezpieczeństwo morskie

15. WSPIERA spójne stosowanie i dalsze rozwijanie wszystkich odnośnych istniejących unijnych i międzynarodowych instrumentów i rozwiązań operacyjnych służących ułatwieniu współpracy międzysektorowej, takich jak wspólny mechanizm wymiany informacji, SafeSeaNet i inne zintegrowane systemy i usługi morskie mające na celu wzmocnienie wymiany informacji między UE i państwami członkowskimi. PODKREŚLA znaczenie współpracy między organami krajowymi i trzema agencjami (Fronteksem, Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa) zgodnie z ich odnośnymi mandatami; współpracę tę należy podjąć bezzwłocznie, szczególnie w celu uruchomienia zdolności w zakresie wspólnego nadzoru morskiego opartych na najnowszej technologii. Przyczyni się to do usprawnienia nadzoru na takich obszarach, jak środkowa i wschodnia część Morza Śródziemnego.

16. UZNAJE postępy poczynione dotychczas przez UE i jej państwa członkowskie w zakresie realizacji unijnej strategii bezpieczeństwa morskiego i jej planu działania, a także w odniesieniu do realizacji regionalnych strategii morskich, takich jak strategie dotyczące Zatoki Gwinejskiej i Rogu Afryki, w celu ograniczenia i wyeliminowania zagrożeń i ryzyka dotyczących bezpieczeństwa morskiego; ZACHĘCA także do ciągłej realizacji wspomnianej strategii i wspomnianego planu działania. PRZYPOMINA, że plan działania w zakresie EUMSS jest aktualizowany na bieżąco i podlega ocenie dotyczącej postępów prac, a także ewentualnemu przeglądowi, tak aby uwzględnić bieżące wydarzenia i zakończone działania, w ramach których zrealizowano postawione cele.

V. Klimat

17. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wysiłki podejmowane przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) służące propagowaniu współpracy technicznej i budowaniu zdolności, tak aby zapewnić skuteczne wdrażanie i egzekwowanie odpowiednich instrumentów międzynarodowych, zwłaszcza przez realizację projektów UE i IMO służących budowaniu zdolności w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.

18. ZWRACA SIĘ do państw członkowskich, aby wraz z Komisją pracowały na rzecz przyjęcia w 2018 r. ambitnej wstępnej strategii Międzynarodowej Organizacji Morskiej w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ze statków, która pozwoli jednocześnie uwzględnić cel porozumienia paryskiego zakładający utrzymanie światowego wzrostu temperatury znacznie poniżej 2 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej, w tym dalszych środków krótko-, średnio- i długoterminowych służących określeniu wkładu sektora żeglugi w międzynarodowe wysiłki zmierzające do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych; w tym celu ZWRACA SIĘ do państw członkowskich i Komisji, aby nawiązały kontakt z państwami trzecimi i sektorami branżowymi z myślą o zapewnieniu przyjęcia ambitnej strategii wiosną 2018 r., aby wspierały budowanie zdolności, w tym inicjatywy wykazujące korzyści płynące z dekarbonizacji sektora żeglugi, oraz aby propagowały badania i inwestycje, tak aby żaden kraj nie został pominięty przy rozwiązywaniu kwestii zmiany klimatu.

19. ZWRACA UWAGĘ NA podstawową rolę oceanów dla klimatu na Ziemi oraz na rolę ekosystemów morskich i przybrzeżnych w podtrzymywaniu życia na Ziemi, zapewnianiu szeregu usług ekosystemowych, w tym składowania dwutlenku węgla i zmniejszenia skutków zmiany klimatu; oraz PODKREŚLA znaczenie dobrze funkcjonujących ekosystemów dla zwiększenia naturalnej odporności na niekorzystne skutki zmiany klimatu i dla zmniejszenia zagrożeń, przed którymi stoją społeczności stref przybrzeżnych, takie jak społeczności małych wysp, regionów wyspiarskich i regionów najbardziej oddalonych. PRZYPOMINA o ważnych pracach przeprowadzonych przez UE i jej państwa członkowskie w ramach wdrażania i monitorowania Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu. PODKREŚLA potrzebę utrzymania przewodniej roli w tym zakresie. UZNAJE porozumienie paryskie za przełomowe osiągnięcie na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu. WZYWA DO lepszego uwzględniania oceanów w pracach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu. POPIERA pomysł opracowania do 2020 r. międzynarodowych partnerstw publiczno-prywatnych mających na celu przywrócenie, dostosowanie lub rozwinięcie „zielonej i niebieskiej infrastruktury” (ekosystemy morskie i przybrzeżne).

20. WSPIERA rozwój powiązań między inicjatywami rządowymi i międzyrządowymi oraz inicjatywami naukowymi i społeczeństwa obywatelskiego , w szczególności platformę oceaniczno-klimatyczną: służą one uwzględnieniu roli oceanów zarówno w światowym programie działań na rzecz klimatu, jak i w realizacji porozumienia paryskiego, oraz rozwinięciu projektów związanych z oceanami. ZACHĘCA do rozwijania projektów dotyczących energii odnawialnej ze źródeł morskich. UZNAJE włączenie działań związanych z oceanami do krajowych działań wynikających z zobowiązań w ramach porozumienia paryskiego.

VI. Środowisko

21. WYRAŻA UZNANIE dla przewodniej roli UE na arenie międzynarodowej w osiąganiu konkretnych postępów w zwalczaniu nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN) i dla jej silnego zaangażowania w realizację skutecznych środków przeciwko połowom NNN. PRZYPOMINA o staraniach UE na rzecz wzmocnienia jej międzynarodowych działań przeciwko połowom NNN na szczeblach dwustronnym, regionalnym i wielostronnym, w tym przez kontynuację dwustronnych dialogów z partnerami trzecimi, wykorzystywanie instrumentów śledzenia statków oraz zapewnienie większej roli kluczowym agencjom międzynarodowym, takim jak Interpol. WZYWA władze państw członkowskich do aktywnego wspierania prac Komisji na rzecz stworzenia elektronicznego narzędzia służącego zarządzaniu świadectwami połowowymi. ŚWIADOMA negatywnych skutków szkodliwych dotacji w dziedzinie rybołówstwa, przełowienia, nadmiernej zdolności oraz połowów NNN, a także w związku z celem zrównoważonego rozwoju nr 14 i jego wymiernymi celami nr 4 i 6, PRZYPOMINA o zaangażowaniu UE w wielostronne negocjacje w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) dotyczące zakazu szkodliwych dotacji w dziedzinie rybołówstwa, a także ZACHĘCA Komisję i państwa członkowskie, aby zwróciły się do innych członków WTO o poparcie propozycji UE zaprezentowanej WTO w październiku 2016 r.

22. PRZYPOMINA o potrzebie zastosowania dalszych środków – na szczeblu krajowym, regionalnym i światowym – zapobiegających temu, by odpady morskie, w szczególności tworzywa sztuczne i mikrodrobiny plastiku, trafiały do środowiska morskiego, tak aby osiągnąć znaczną redukcję do 2020 r. UWAŻA, że ekoprojekt tworzyw sztucznych i produktów z tworzyw sztucznych, wraz z należytym gospodarowaniem wszystkimi odpadami, w tym odpadami z tworzyw sztucznych, mają zasadnicze znaczenie dla zapobiegania zanieczyszczeniu. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE dobrowolne inicjatywy podjęte przez branżę. WZYWA Komisję do zaproponowania najpóźniej w 2017 r. zdecydowanych środków na rzecz ograniczenia zrzucania makro- i mikroodpadów z tworzyw sztucznych w środowisku morskim jako części zapowiedzianej strategii dotyczącej tworzyw sztucznych , w tym wniosku dotyczącego zakazu mikrodrobin plastiku w produktach, które mogą obejmować produkty higieny osobistej i detergenty, a także propozycji służących zajęciu się innymi produktami powodującymi powstawanie odpadów morskich, w stosownych przypadkach, przy uwzględnieniu trwających prac w ramach regionalnych konwencji morskich, jak np. konwencji OSPAR, konwencji helsińskiej, barcelońskiej i bukareszteńskiej; a także biorąc pod uwagę decyzję CBD XIII/10 w sprawie odpadów morskich, jak również rezolucję 2/11 Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska w sprawie morskich odpadów z tworzyw sztucznych i mikrodrobin plastiku. UZNAJE potrzebę dalszych środków w celu ograniczenia negatywnego wpływu wywieranego na życie morskie przez porzucone, zagubione lub w inny sposób wyrzucone narzędzia połowowe.

23. POTWIERDZA, że ochrona środowiska morskiego poprawiła się dzięki zmniejszeniu zrzutów do morza odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunków poprzez realizację i egzekwowanie dyrektywy w sprawie portowych urządzeń odbiorczych, a także wytycznych w sprawie interpretacji tej dyrektywy. WZYWA państwa członkowskie do zapewnienia dostępności odpowiednich i wystarczających urządzeń portowych do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunków, a także OCZEKUJE na wyniki prowadzonej obecnie oceny dyrektywy w sprawie portowych urządzeń odbiorczych.

24. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE rosnące światowe zainteresowanie planowaniem przestrzennym obszarów morskich oraz doświadczenia zdobyte przez UE i jej państwa członkowskie w szczególności w ramach realizacji dyrektywy w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich. OCZEKUJE na współpracę z IOC-UNESCO w celu dalszego wspierania międzynarodowych wytycznych dotyczących planowania przestrzennego obszarów morskich w odpowiednim kontekście instytucjonalnym oraz gromadzenia i wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie planowania przestrzennego obszarów morskich. ZACHĘCA Komisję i państwa członkowskie do dalszego propagowania i realizowania opartego na ekosystemie planowania przestrzennego obszarów morskich, m.in. za pomocą rozwoju odpowiednich polityk i partnerstw w odpowiednim kontekście instytucjonalnym.

VII. Różnorodność biologiczna

25. UZNAJE, że potrzebne są znaczne postępy w realizacji światowego celu polegającego na zachowaniu 10 % obszarów przybrzeżnych i morskich, zwłaszcza obszarów o szczególnym znaczeniu dla różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych, poprzez ustanowienie skutecznych i sprawiedliwie zarządzanych oraz ekologicznie reprezentatywnych i należycie połączonych systemów obszarów chronionych oraz poprzez inne skuteczne środki służące ochronie dotyczące konkretnych obszarów włączone do szerszego krajobrazu lądowego i morskiego. WZYWA UE i jej państwa członkowskie, by dały przykład i zintensyfikowały wysiłki na rzecz szybkiej realizacji tego celu oraz uwzględniały zasadę najlepszych dostępnych informacji naukowych i zasadę ostrożności.

26. UZNAJE ważną rolę raf koralowych i namorzynów w dostarczaniu różnorodnych korzyści, w tym w przystosowywaniu się do zmiany klimatu i jej łagodzeniu, a także w realizacji celów zrównoważonego rozwoju do roku 2030. PODKREŚLA ważną rolę dziedzictwa naturalnego i kulturowego, jeżeli chodzi o rozwój gospodarczy i tworzenie miejsc pracy.

27. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że Komisja zamierza zaproponować środki przyczyniające się do efektywności i powiększenia morskich obszarów chronionych na całym świecie poprzez propagowanie wymiany najlepszych praktyk oraz wspieranie działań na rzecz spójnych sieci oraz że zamierza zachęcać do współpracy regionalnej i międzynarodowej, opracować długoterminowe, zrównoważone mechanizmy finansowania w odniesieniu do chronionych obszarów morskich, sfinalizować partnerski projekt dotyczący tych obszarów służący ułatwieniu wymiany najlepszych praktyk oraz zapewnić możliwości finansowania w ramach dostępnych środków programów „Horyzont 2020" i LIFE na rzecz badań morza.

28. PRZYPOMINA o celu z Aichi, zgodnie z którym do 2020 r. wszystkie stada ryb i bezkręgowców oraz rośliny wodne mają być zarządzane i eksploatowane w sposób zrównoważony, zgodny z prawem i przy zastosowaniu ekosystemowych podejść w celu uniknięcia przełowienia, obowiązywać mają plany i środki odbudowy na rzecz wszystkich przetrzebionych gatunków, rybołówstwo ma nie wywierać znaczącego negatywnego wpływu na zagrożone gatunki i wrażliwe ekosystemy, a skutki rybołówstwa dla stad, gatunków i ekosystemów mają mieścić się w bezpiecznych ekologicznych granicach. PROPAGUJE na szczeblu międzynarodowym europejskie podejście do żywych zasobów morskich wypracowane w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb).

VIII. Nauka i badania

29. WSPIERA Komisję w jej zamiarze zaproponowania środków mających na celu dalsze wzmocnienie morskich badań i innowacji w ramach programu „Horyzont 2020" i programu, który go zastąpi, a także zaproponowania inicjatyw zmierzających do wzmocnienia współpracy międzynarodowej w dziedzinie morskich badań i innowacji. WZYWA Komisję i państwa członkowskie do promowania wymiany wiedzy naukowej jako ważnego wkładu w ochronę i zrównoważone wykorzystywanie oceanów. oraz ZWRACA SIĘ do Komisji, aby zaproponowała inicjatywy służące ułatwieniu rozwoju partnerstw na rzecz badań morskich i nauki w zależności od przypadku w ścisłej koordynacji i synergii z odpowiednimi organami w państwach członkowskich i w oparciu o istniejące ramy, takie jak Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES), oraz o poprzednie udane inicjatywy, takie jak Transatlantyckie Stowarzyszenie Badań Oceanów, BONUS, wspólny program badań i rozwoju w regionie Morza Bałtyckiego, a także strategiczny program badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (Blue MED).

30. OCZEKUJE na propozycje Komisji dotyczące koordynacji unijnej działalności badawczo-obserwacyjnej z partnerami międzynarodowymi, a także zbadania sposobów poprawy jakości badań między innymi przez rozszerzenie zakresu istniejących unijnych narzędzi i działań badawczo-obserwacyjnych, w tym europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODNET) w celu stworzenia wspólnej bazy danych, europejskiego programu obserwacji i monitorowania Ziemi (Copernicus) i europejskiego globalnego systemu obserwacji oceanów (EuroGOOS) oraz inicjatywy w zakresie wspólnego programowania „Zdrowe i wydajne morza i oceany", wszystko po to, by stworzyć międzynarodową sieć danych morskich, a także ZACHĘCA do dalszego rozwoju inicjatyw w zakresie badań i polityki służących rozwojowi zintegrowanego systemu kapitału naturalnego i rachunkowości usług ekosystemowych.

IX. Postanowienia końcowe

31. OCZEKUJE na propozycje i inicjatywy Komisji, z pełnym poszanowaniem odpowiednich kompetencji UE i jej państw członkowskich oraz przy całkowitym przestrzeganiu instytucjonalnych i proceduralnych wymogów traktatowych z należytym uwzględnieniem odpowiednich międzynarodowych ram prawnych.

32. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE oenzetowską konferencję w sprawie oceanów pod hasłem „Nasze oceany, nasza przyszłość: partnerstwo na rzecz realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 14", która ma się odbyć w Nowym Jorku 5–9 czerwca 2017 r.

33. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że UE będzie gospodarzem czwartej edycji konferencji „Nasz ocean", która odbędzie się 5–6 października 2017 r. na Malcie, i OCZEKUJE na dobrowolne zobowiązania ze strony wszystkich uczestników na rzecz bezpiecznych, pewnych i czystych oceanów zarządzanych w zrównoważony sposób.